

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszályozás

Tárgy

352

Hely

Idő

"1910"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím *Visszavonulás.*

Forrás:

Pesti napló

Bp.

(Hely)

1910

(Idő)

xv/17.

(Köt. v. füz.)

Visszavonulás.

Budapest, november 16.

A központi városházán ma hidat vertek a barrikádoknak szánt cölöpökből. A hidon Bárczy István vonult vissza. Indulót a visszavonuláshoz azok a fővárosi bizottsági tagok futtak, akik Bárczy minapi nyilatkozatától sértve érezték magukat. A forradalom tehát diadalmaskodott, még mielőtt határozott formákban megnyilvánult volna. Győzött pedig olyképpen, hogy Bárczy István, a trónfosztásra kizemelt polgármester dekrétumban jelentette ki, hogy a főváros törvényhatóságában nem ülnek panamisták, a városházán nincsenek kijárással foglalkozó bizottsági tagok s a korrupció ott egyáltalában nem ül orgiákat. Ha a városházán ilyen állapotok uralkodnának, azokért első sorban a polgármestert kellene felelősségre vonni, mert hiszen minden jelentősebb ügyet az ő hozzájárulásával fogadott el idáig a közgyűlés. A polgármesteri dekrétum kitér a mostani kritikákra is, amelyekkel a városi politikát illetik. Ezekről azt mondja, hogy a mai szigorú kritika éppen annak a jele, hogy a mostani korszak felfogása már sokkal érzékenyebb, mint a múlté s ezért terjeszkedik ki a közvélemény már jelentéktelen, a törvény által nem tiltott közbenjárások bírálatára is. Végül azt a megnyugtató kijelentést teszi a dekrétum, hogy a polgármester teljesen szolidárisnak érzi magát a mai városi politika támogatóival és irányítóival.

Mi értjük a polgármester helyzetét, tehát nem csodálkozunk a nyilatkozatán. Bárczy Istvánt minden tekintetben korrekt tisztviselőnek tartjuk, aki egy modern választói törvény alapján alakult törvényhatóság élén áldása lehetne Budapestnek. De a mai fővárosi törvény kizárja a lehetőséget, hogy a törvényhatóság közgyűlési termébe ne toladodjanak be olyanok, akik a bizottsági tagság jogait aprópénzre váltják. Ezt a közismert dolgot nem lehet kitörölni a fővárosi közönség tudatából semmiféle korigáló nyilatkozattal. Ez a tudat Bárczy minapi nyilatkozata nélkül is élt már a lelkekben s élni fog azok ellenére is, amiket a polgármester ma közölt a nyilvánossággal. Bárczy szavainak súlyát nem vonjuk kétségbe, de a polgármester nyilván maga sem hiszi, hogy pusztá szavakkal meg nem történt dolgokká lehessen átfórnálni közismert eseményeket. Nem is hiszszük, hogy a nyilatkozatnak ez lett volna a szándéka. A polgármester a legutóbbi közgyűlésen tett kijelentésével könnyíteni akart a lelkiismeretén. Ki kellett azt mondania, ami lelkét nyomta. Tartozott ezzel a saját korrektségének s lelki nyugalmának. De tartozott vele a nagy nyilvánosságunknak is. Megnyugtatta magát és megnyugtatta a közönséget is abban a hitében, hogy a főváros ügyeinek intézése körül súlyos bajok vannak, tehát kívánatos, hogy a közönség álljon őrt a hátsó ajtóknál s ellenőrizze, hogy a központi városháza kapuin mekkora kincseket

pipelnek ki letakart társzckereken. S hogy a harangok kongatásával a közönség figyelmé felhívott a veszedelemre, a polgármester úgy véli, hogy azzal eleget tett a közérdeknek. A mentés nem az ő dolga, azt végezze el Budapest közönsége, mert a polgármester irányító szellemére még ezután is szükség lehet, tehát kár lenne, ha ő olyan veszedelmes helyzetbe keverednék, ahol menthetetlenül elveszne. Sztratégiai elvnek ez kitünő. A hadvezérek mindig ilyen elv szerint jártak el s Budapest közönsége a vészharang megkongatásáért is hála a polgármesternek, mert arról az előkelő helyről még ennyit sem merészkedtek cselekedni Bárczy István hivatali elődei.

Azonban a polgármester téved, ha azt hiszi, hogy mai nyilatkozatával lecsendesítette a háborgó kedélyeket. A tüske ott maradt a megsebzett szivekben s a bizalom a polgármester iránt többé soha sem fog helyreállni azokban a kedélyekben, amelyeket a közgyűlésen elejtett szavaival megbántott. Nagyon elhibázott taktika az, amely a harc hevében kegyelmet oszt az ellenségnek. Az ellenfelet egészen le kell gyűrni, különben az első kedvező pillanatban talpra áll, agyonsújtja azt, aki csak az imént gyakorolt kegyelmet rajta. Belátiuk, hogy a polgármester egymaga s néhány főből álló vezérkara gyöngé erre a munkára, mert a mai fővárosi törvény azoknak kedvez, akikkel a tisztességes elemek harcba keveredtek. Amíg

ez a törvény érvényben marad, mindaddig ba-
jos a purifikációt minden ponton keresztülvinni,
mert purifikáció közben törvényhatósági és
polgármesteri választásokhoz érünk, amikor is
a korrump elemek összefognak s kiirtják azokat,
akik a tisztogatás szükségét nemcsak hirdetik,
de céljához közel is segítik. Senki sem gondol
arra, hogy a polgármestertől ilyen martiromsá-
got követeljen, azonban Budapest közönsége el-
várja Bárczytól és a törvényhatóság önzetlen
tagjaitól, hogy a fővárosi törvény reformja ér-
dekében komolyan agitáljanak. A purifikációt
csak ezen az uton lehet sikeresen keresztülvinni.
Látnunk kell tehát, hogy kik akarják komolyan
e törvény reformját, mert a törvény ellenzői
közt minden ujmutatós nélkül ráismernénk
azokra, akikre Bárczy István célzott a leg-
utóbbi közgyűlésen.